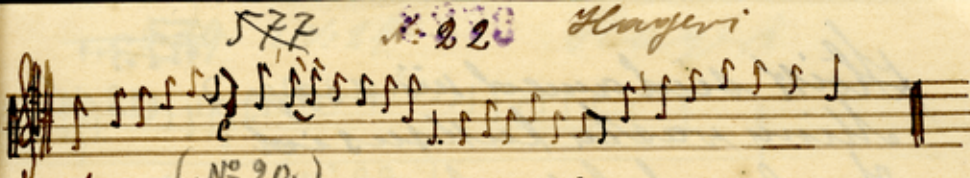


1. Aga Kustunud on armu oled
 Epimisele koidu aal
 Kui hirmu furma nesi keha
 Kõlawat kahel fus mu riima neial
 Siidames on kema kihuti oda
 Rõõmu ilu on mulle piina koda
 Furma õõ, oh kate kinni mind
 Minu neilulint auja noorus
 Petja paeltuse on sentus!
 Minu iludus ja hinged noorus
 Hirmus wiisil ära teutus
 August, kes se laskid põgenema
 Oh ma õnnetu ma olen ema
 Rõõmule on loomud wiimale tund
 Siita lapse sõnad hummal Kuulen
 Kohku mõist mine ju heliseb
 Haimus kuulen knidas minu kõrwu
 Tema suu mu siindest kõnleb
 Ennetuse mu peale waikfett waata
 Lepiduse õhwril mulle faada
 Minu hing ei wõta wastu neid
 Ika / punnen walu lisa
 Hinge põhjast üles tõusema
 Kui fa kumled üks kord kei fu ija
 Iga fides minult küsid fa
 Peis fa pruned mulle peale fundi
 Et pean mäletama ikki tundi
 Mis mu hingele on furma haaw?



(N^o 20.)
 Miks koosipuna ruttal
 Tu palgelt kaduma
 Miks armastad ja nutta
 Kui kõik on hõiskamas

Oh • armas noor mees kuule
 Daa kurwasti wärisel
 Tapp ei petjad kumled
 Mind saotwad haawad
 Ma wäetill ema süles
 Ka nutsin pisuraisel
 Kui aga kaswain üles
 Ei mäletand ma neid
 Koik ilu, kui kulla ueri
 Mul näilas läikima
 Ja minu soowles wesi
 Lõi õunest tüksuma
 Koik tantsu pidus lalgu
 Mina kaitisin hoolega
 Kus noorte meeste pilgus
 Ka wõitsin rutuga